

מאורות אל העבר

כב תמוז תשי"א | 26/07/1951

הספדו של משה דיין למפקד נחל עוז רועי רוטברג-מאת ארכיון צה"ל - nrg, שימוש חופשי, ויקיפדיה

עוז מול הרצועה

"נחלאים א". כך קראו לעצמם מאה הצעירים שהתיישבו בבוקר כ"ב בתמוז תשי"א (26.7.1951) על שדותיו של קיבוץ בארות יצחק, כמה מאות מטרים מגבול רצועת עזה. "נחל עוז" נקרא המקום לאחר זמן, והיה ראשון למאות היאחזויות הנח"ל ברחבי הארץ. בצילה של הרצועה המאיימת, שגשגה רפת גדולה, ושדות המשק עובדו עד המטר האחרון, מתוך נאמנות לתפיסה: "במקום בו תעבור המחרשה שם יעבור הגבול". נחל עוז הפך לסמל. אישים ועיתונאים מהארץ ומהעולם ביקרו תכופות בקיבוץ שאנשיו אחזו במגל ובחרב לאורך כל שעות היממה. בין הקורבנות הרבים ששילם הקיבוץ במהלך השנים, היו מפקד הקיבוץ, רועי רוטברג, שנפל בשנות החמישים (הספדו של הרמטכ"ל, משה דיין, על קברו של רועי היה אחד מהנאומים המכוננים בתולדות ישראל), וכן והילד דניאל טרגמן, שנרצח מירי החמאס בשלהי מבצע צוק איתן. רבים מחברי הקיבוץ נודעו ברחבי הארץ כדמויות פוליטיות ותרבותיות. כקיבוצים רבים, עבר נחל עוז טלטלות כלכליות וחברתיות. כשבעים שנה לאחר הקמתו, הקיבוץ (המופרט) מונה כמאה ועשרים משפחות, מכינה קדם צבאית ומגוון מוסדות חינוך ותרבות הקולטים משפחות צעירות מכל הגוונים.